

Leveranse til NTNUs KVVU-gruppe

Skrevet av Haakon Utby og Simon
Utseth Sandvåg på vegne av
Studenttinget NTNU

Vår dato 06.09.2013

Ref.nr./50/2013

Saksbehandler Simon Utseth
Sandvåg

Dagens bruk av bygninger, fremtidige krav til bygninger, og transport, parkering og reisevaner

Dagens bruk av bygninger

Dagens bruk av bygninger på NTNU er i stor grad preget av tilpasninger gjort gjennom årene til daværende behov. Dette betyr at dagens arealbruk nødvendigvis ikke er tilpasset fremtidens bygningsbehov.

Dagens undervisningslokaler er tilpasset dagens måte å undervise på med lite fleksibilitet for endring. Man har store auditorier med opptil 500 studenter for store årskurs ned til mindre auditorier med 50 plasser. Disse er beregnet på tradisjonell tavleundervisning og forelesning. Man har også større grupperom der undervisning kan foregå eller mindre rom der studenter kan jobbe sammen. Man ser i dag en trend med at stadig flere studenter bruker fellesareal, som kantine, som arbeidsplass. Dette er et uttrykk for at studentene ønsker flere grupperom der de kan jobbe sammen men at det er mangel på dette. Kantine er ikke ideelle steder å arbeide pga støy og andre forstyrrelser.

På flere av byggene er det også egen PC-saler med stasjonære PCer. Dette er for å gjøre programvare som studenter ikke har på sin egen PCer tilgjengelig. Studentene opplever det til tider vanskelig å få programvare installert på egen PC og ser derfor på datasalene som en nødvendighet i arbeidet sitt. Ofte er også programvare begrenset til de stasjonære PCene pga av lisensordninger knyttet til programmet. Det er heller ikke noen krav om egen PC mens det samtidig brukes aktivt i undervisningen og må derfor være tilgjengelig.

Man har i dag avsatte større arealer på campus til tradisjonelle lesesaler. Bruken av lesesaler blant studentene er veldig varierende. Man ser en veldig god utnyttelse av kapasiteten i eksamensperiodene men lite bruk utenfor dette. Dette tilsier at dagens løsning ikke er en optimal bruk av areal.

En fordel med dagens campusløsning er at den, kombinert med geografisk plassering av undervisningsopplegg, samler studenter fra samme studieretning.

Dette gir tilhørighet og gjør det lettere å skape sosiale nettverk. Det er også en faglig fordel da man har medstudenter og akademisk ansatte i umiddelbar nærhet til å spørre etter veiledning på problemer.

Tilgjengeligheten til dagens campus er en stor fordel. Campus er i dag åpen døgnet rundt som gir stor fleksibilitet i når man ønsker å arbeide. Tilgjengelighet til campus er også sentral for at det skal være attraktivt for studentene å møtes der. Andre steder i landet ser man blant annet at åpningstiden på byggene er svært begrenset grunnet ytre forhold. Denne begrensningen hemmer campus sin rolle som møteplass. Noe man derimot savner på dagens campus er nettopp flere steder som kan fungere som en sosial møteplass som f.eks. cafeer eller restauranter. Møteplasser på campus bidrar til mer

Fremtidige krav til bygninger

I fremtiden vil man nok se at studenter vil ha et mindre behov for å møte opp på campus for å få med seg undervisning. Dette er fordi undervisningsformene blir mer digitalisert og tilgjengelig uten fysisk oppmøte. Et viktig aspekt ved læring vil fremdeles være interaksjon og samarbeid med andre studenter. Dette betyr at campus må i enda sterkere grad enn i dag trekke studenter og skap felles møteplasser som er attraktive å bruke. Et attraktivt campus som dekker de behovene studentene har, både i undervisningen og sosialt, er også en nødvendighet for å gjøre NTNU konkurransedyktig internasjonalt for å trekke til seg de beste studentene og forskerene. Dette er allerede et fokus hos internasjonale toppuniversiteter som Harvard og MIT.

Fremtidens arbeidsplass er vil uten tvil ikke være den samme som man ser i dag. I et 50 års perspektiv må man huske at de som i dag er studenter, har helt andre preferanser for hvordan de ønsker sin arbeidsplass. Dette er fremtidens ansatte for NTNU og er de arbeidstakerne campus må bygges for i et 50 års perspektiv. Det er vanskelig å si nøyaktig hvilke krav studenter og ansatte vil ha til sin arbeidsplass i fremtiden, og derfor er det viktig å planlegge fleksible løsninger. Det er derimot noen trender som man allerede ser nå som vil vedvare en stund fremover. Både studier og arbeid blir preget av mer samarbeid og tverrfaglighet. Dette krever fleksible arbeidsarealer som bygger opp under interaksjon og samarbeid. Dette betyr flere flater der man kan møtes men samtidig må man også i et universitetsperspektiv bevare rom med nødvendige spesialfunksjoner (laboratorium ol.) og samle fagkunnskaper på samme sted for å gjøre de lettere tilgjengelig. Ved større campusløsninger blir det enda viktigere å gi studentene en sosial tilhørighet. Hvis man ikke lykkes med dette vil nok mange kunne oppleve å føle seg som bare en i en veldig stor mengde på campus, noe som er dårlig for det psykososiale miljøet.

En slik fremtidig arbeidsplass med høy mobilitet på campus setter enda større krav til gode tekniske løsninger som er sømløse. Dette er fordi man ikke muligheten til å

tilpasse varige tekniske løsninger som man selv vil på en fast arbeidsplass. Dette gjelder da alt fra strømuttak, utskriftsmuligheter, prosjektorer og tråløse tilkoblinger til muligheter for videokonferanse.

Samtidig som campus skal være et møtested mellom utdanning, forskning og innovasjon skal det også være et servicested. Se notat om livet på campus.

En vellykket campus skaper en identitetsfølelse blant studenter og ansatte og bygger en tilhørighet til NTNU. Dette kan som tidligere nevnt brukes som et internasjonalt konkurransefortrinn. Det bidrar til merkevarebygging for NTNU samtidig som en velutformet campus kan bidra til å bygge organisasjon og skape akademiske resultater.

Transportløsning, parkering, reisevaner

Studentene på NTNU har liten tilgang på privat bil og benytter seg i stor grad av kollektivtransport. Dette gjelder spesielt for studenter på Dragvoll som er bosatt sentrumsnært et stykke unna campus. Studenter som studerer på Gløshaugen benytter seg mer av sykkel eller beina for å komme seg til campus. Det som er savnet i den forbindelse er bedre muligheter til å parkere syklene. En bedre tilrettelegging for sykkel kan sees på som et ledd i det å gjøre NTNU til et grønnere universitet. Dagens veinett rundt Gløshaugen er sterkt belastet ved dagens situasjon så man burde uansett sette inn tiltak for å senke andelen som kjører egen bil for å bedre dette.

Dagens kollektivtilbud er godt utviklet men det er fremdeles vanskelig å kombinere fag på både Gløshaugen og Dragvoll. Med bare 15 minutter mellom hver forelesning er det et stressmoment i det å transportere seg imellom de to campusene. Forhold som at forelesninger går over tiden, busser som kommer for sent og kø på veiene som forsinker bussen slår inn som usikkerhetsmoment.

Man burde unngå å legge større fartsårer gjennom campus da dette bidrar til å dele campus opp og skape fysiske skiller. Hvis man på en større campus ser undervisning spredd over en distanse på mer enn 1km burde man iverksette tiltak som gjør det lettere å komme seg rundt på campus. Dette kan f.eks. være intern ringbuss eller utleiesykler på campus.